

Sigesom vi nemlig i Oppositionen hævde, at Højre er et Parti, der over Valgtryk, og som jo har mange flere Midler dertil, end vi have, saaledes hævder han, at vi alligevel fra Oppositionens Side ere lige saa stemme til, at øve Valgtryk som Højre. Men da man nu altsaa er enig om, at der øves Valgtryk, og da ingen vil forsvare denne skammelige Handling, hvorfor kan man saa ikke blive enig om at saa denne skammelige Handling gjort umulig, saa vidt muligt? Jeg tror, at vi skulle hævde saa lidt som muligt til denne Lov, og jeg tror ogsaa, at hvis vi ville tage det med om Valglovens § 44's Forandring, ville vi derved komme længere bort fra Maalet. Jeg forstaar heller ikke, hvorfor den højtærede Minister saa skarpt hævdede, at naar vi vilde have en saadan Lov, skulde der tages mere med. Hvorfor skulde der nu det? Jeg kan til Dels være enig med den højtærede Minister i, at han har muligvis Ret, naar han hævder skarpt og bestemt, at vil man have hemmelig Afstemning, er der ikke Grund til, før den hemmelige Afstemning begynder, at forlange en anden Afstemningsmaade, hvorved Offentligheden til en vis Grad kan kontrollere, hvorledes der stemmes, men har man virkelig en ærlig Vilje til at ville komme bort fra Valgtryk og bruge de Midler, der kunne føre til det Maalet saa vidt muligt at komme bort fra Valgtryk, hvorfor vil man saa vanskeliggøre det ved at hævde en eller anden Bestemmelse til dette Forslag, og hvorfor vil man gøre det umuligt at saa det Fremstridt, som det vil være at saa denne Lov, der vil muliggøre hemmelig Afstemning, om saa ogsaa Raaringen skal afstaves? Jeg er overbevist om, at dette ikke vilde møde nogen principiel Vanskelighed fra de ærede Forslagsstillere, om man vilde afstave Raaringen. Jeg siger derfor, at jeg ikke kunde være med til, at vi fik en Sogneafstemning som den, de have i Tyskland, eller en Listeafstemning og alt saadant noget. Alt, hvad der saaledes hævdes til Lovforslaget, vanskeliggør Gennemførelsen af det Princip, som er Hovedsagen, nemlig at kunne saa hemmelig Afstemning. Jeg kan ikke se saa fortrøstningsfuldt paa dette Forslag, som det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) gjorde, da han havde Ordet. Jeg tror, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, inden vi slutte denne Forhandling, kan holde den trosterige Tale, at nu er denne Lov stedt til Jorden. Det tror jeg navnlig efter at have hørt det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds; thi selv om han ikke mere er alt, hvad han en Gang var herinde, saa er han dog alligevel endnu en god

Højremand, og han taler vel hovedsagelig paa Højrepartiets Vegne i denne Sag. Det ærede Medlem fra Aarhus (Reis), som jo ikke er hans særlige Ven, nikker til mig, saa jeg har jo nok resereret rigtigt, og det glæder mig. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds talte altsaa paa Højres Vegne. Naar vi saa desuden hørte den højtærede Minister forlange, at der, før at vi kunde saa denne Lov, skulde hægtes en Del andre Bestemmelser til den, kunne vi sige os selv, at der ikke kommer nogen Buxer ud af det Skind. Vi kunne være ganske rolige for, at vi ikke komme videre. Det forekommer mig derfor, at det er saa meget mere nødvendigt, at vi Syder fra Landet og saa ere med ved denne første Behandling og sige, at vi fuldt ud glæde os over, at Forslagets Princip bliver hævdet. Maa jeg med nogle saa Ord vende mig til det ærede Medlem fra Horsens (Wulff). Det synes mig nemlig, at hans Udtalelser ere noget af det allerinteressanteste, vi endnu have hørt i denne Debat. Hvis jeg maa oversætte hans Udtalelser med et godt, gammelt, jydsk Ordspog, bliver det det, at det ærede Medlem vilde ikke købe Ratten i Sækken — det var det, der var Pointet i det ærede Medlems Tale — thi saa vidste man ikke, hvad man fik. Hans Udtalelse gif egentlig ud paa, at naar de Herrer Grever og Baronier eller andre købte Stemmer, skulde de ogsaa være sikre paa, at de fik noget for deres Benge. Han vilde ikke have, at disse store Herrer skulde købe Ratten i Sækken, thi saa kunde det let blive galt. Denne Tale om, at vi skulde værne om Smaafolks Moral og ikke gøre dem til Vognere eller noget lignende, kan sammenlignes med den Tale, vi have hørt saa tidt, og naar det ærede Medlem ogsaa tillod sig at komme med den Udtalelse, at det skulde være selvstændige Mænd, der skulle stemme, da er det grumme let sagt, lige over for det ærede Medlem og mig og andre Medborgere, men naar en Mand, som sidder med Rone og Børn og ikke har andet end sine Hænders Gerning at leve af, ved sin Afstemning udsætter sig for at blive smidt paa Gaden, er det ikke saa let en Sag for ham som for det ærede Medlem og mig at følge sin Overbevisning. Derfor har den Tale, at vi skulle have selvstændige Folk og selvstændige Vælgere, ikke noget at betyde, dersom vi ikke samtidig kunne sikre dem i økonomisk Henseende. Det er netop der Ulykken ligger. Vi have ikke holdt et eneste Folketingsvalg her i Danmark og bagefter haft Valgbrevene til Prøvelse, uden at vi her i Salen have hørt saa fra den ene Side, saa fra den anden